

ProjectAtomic - Tutorial

12.11.2015

Mihai Csaky

SysOP Consulting

Introducere

În ultimul timp auzit tot mai des despre <u>Docker</u>, aplicații în cloud, Linux pentru Cloud (<u>ProjectAtomic</u>, <u>CoreOS</u>), Kubernetes. Dar,în afară de cei ce lucrează efectiv cu ele pentru firmele din IT, pentru utilizatorul de desktop, rămân o mare necunoscută.

Scop

- 1. Acest tutorial se dorește o introducere în ProjectAtomic, cu un exemplu clar de utilizare. Exemplul poate fi rulat pe orice laptop/desktop cu minim 6-8GB RAM și un procesor modern care suportă extensiile de virtualizare.
- 2. Partea a doua a tutorialului arată cum putem transforma o aplicație clasică web, scrisă pentru utilizarea pe un singur calculator, fără posibilități prea mari de scalare, într-o aplicație care scalează în cloud, folosind Docker.

Specificații

Avem nevoie de un calculator host, care să aibă liber 6-8GB RAM, procesor cu extensii de virtualizare. Exemplele au fost create pe un laptop ce rula Linux (fedora) și KVM cu virt-manager. Se poate folosi orice combinație de sistem de operare/soluție de virtulizare (VirtualBox etc), cu adaptările de rigoare.

Acces internet, de pe host şi din rețeaua în care se află maşinile virtuale.

AtomicProject

CentOS Atomic se poate descărca de la adresa de mai jos:

https://wiki.centos.org/SpecialInterestGroup/Atomic/Download/

Eu am folosit imaginea ISO, pentru a o instala folosind virt-manager, evident se pot folosi și alte soluții sau se poate lucra direct în cloud, pe <u>Amazon</u> sau <u>Google Cloud Platform</u>. Pentru un data-center, atomic se poate instala direct pe bare-metal. Exemplele functionează și direct pe CentOS 7 (nu este nevoie de versiunea Atomic) sau direct pe orice altă distribuție de linux, dar versiunile pentru Cloud sunt gândite pentru o instalare rapidă, simplă și minimală, cu update incremetal și posibilități de roll-back. CoreOS este un alt bun candidat.

Concepte

Un cluster de calculatoare cu AtomicOS foloseşte Kubernetes pentru a orchestra şi distribui automat resursele între nodurile care fac parte din cluster. Principala resursă distribuită automat se numeşte POD şi constă într-o colecție de containere Docker. Unul dintre calculatoare trebuie desemnat master (atomic-master în exemplul nostru), iar celelalte sunt noduri (node01, node02,...) pe care rulează containerele Docker grupate in POD-uri. Pentru orchestrare se mai foloseşte etcd iar pentru asigurarea comunicației

între containere vom folosi flanneld (flanneld creează o rețea virtuală suprapusă pe rețeaua docker, astfel încât două containere Docker aflate pe mașini virtuale diferite să poată comunica direct între ele).

Exemplul nu abordează partea de securitate, best-practices, criptare, redundanță, partea de izolare, limitare și control al resurselor, monitorizare sau partea de portal pentru accesul clienților. Este o abordare entry-level, dar un nivel mai sus decât o simplă rulare a unei aplicatii într-un container docker.

Etape

Configurația la care vrem să ajungem este un host master (atomic-master), care să coordoneze două noduri (node01, node02), iar un host (frontend) să asigure expunerea serviciilor web ale aplicației în rețea (intern sau internet). Nodurile vor fi coordonate de către master, dar pe frontend nu vom configura kubernetes, va rula doar containerele Docker necesare pentru load-balancing/acces din exterior.

Pe atomic-master vom rula și o bază de date MySQL, de aceea va avea alocat 2G de RAM.

În producție vom rula baza de date pe un host dedicat, sau o putem rula ca și pod în clusterul kubernetes. Fiecare soluție are avantaje/dezavantaje, sau depinde de providerul de cloud pe care-l folosim.

I. Creare imagine de bază cu CentOS atomic

O imagine de bază, singurele configurări vor fi cele de la instalare şi asigurarea accesului cu ssh, pentru uşurința configurărilor. Opțional, se poate configura un utilizator cu drepturi sudo, pentru a mări securitatea, dar partea de securitate nu face obiectul acestui tutorial, deci nu este recomandată utilizarea acestei configurații în producție.

Pași de urmat:

- descărcați centos atomic (versiunea preferată pentru tipul de instalare folosit)
- instalați și configurați sistemul de operare (un disk de 10-20GB este suficient), setați parola pentru root, creați opțional un utilizator pentru sudo (în exemplele mele, voi folosi direct acces root)
- configurați posibilitatea de acces remote, cu ssh, de preferință cu chei de exemplu, dacă mașina virtuală are IP-ul 192.168.122.144, de pe host executați comanda:

~\$ ssh-copy-id root@192.168.122.144

II. Configurare Kubernetes Master (host atomic-master)

Pentru atomic-master dorim un IP fix: 192.168.122.10 (libvirt folosește implicit 192.168.122.0/24 pentru mașinile virtuale, IP-ul se alege în funție de soluția de virtualizare folosită).

exemplu:

Registry Docker Local - pentru a păstra imaginile docker la dispoziția sistemului, vom crea un registru docker local, în care putem pune direct propriile imagini. Dacă o imagine nu este în registrul local, va fi descărcată din Docker HUB.

Pe atomic-master, rulăm:

```
$ mkdir -p /var/lib/local-registry
$ chcon -Rvt svirt_sandbox_file_t /var/lib/local-registry
```

Creăm imaginea docker:

```
$ docker create -p 5000:5000 \
-v /var/lib/local-registry:/srv/registry \
-e STANDALONE=false \
-e MIRROR_SOURCE=https://registry-1.docker.io \
```

- -e MIRROR_SOURCE_INDEX=https://index.docker.io \
- -e STORAGE_PATH=/srv/registry \
- --name=local-registry registry

Ne asigurăm că imaginea Docker creată pornește automat la pornirea mașinii virtuale, folosind un fișier pentru systemd:

\$vi /etc/systemd/system/local-registry.service

cu conținutul:

[Unit]

Description=Local Docker Mirror registry cache

Requires=docker.service

After=docker.service

[Service]

Restart=on-failure

RestartSec=10

ExecStart=/usr/bin/docker start -a %p

ExecStop=-/usr/bin/docker stop -t 2 %p

[Install]

WantedBy=multi-user.target

serviciul mai trebuie activat și pornit:

\$systemctl daemon-reload

\$systemctl enable local-registry

\$systemctl start local-registry

verificăm dacă totul este în ordine:

\$ docker ps				67.47.46
CONTAINER ID	IMAGE	COMMAND	CREATED	STATUS
PORTS	NAMES			
03ca68d7bc4d	registry	"docker-registry"	38 seconds ago	Up 9
seconds	0.0.0.0:5000->5000/tcp	local-registry		

În acest moment, ar trebui să avem o mașină virtuală, cu numele atomic-master, cu IP-ul 192.168.122.10, pe care rulează un registru Docker, expunând rețelei interne portul 5000/tcp.

Configurăm etcd

etcd este un serviciu folosit de kubernetes, dar şi de scripturile din containerele

Docker. etcd poate fi instalat în cluster, accesul poate fi securizat. Noi vom folosi forma cea mai simplă, etcd instalat pe master, cu acces liber din rețeaua internă.

edităm

\$vi /etc/etcd/etcd.conf

și modificăm fișierul pentru ca etcd să asculte pe toate ip-urile, înlocuind localhost cu 0.0.0.0

ETCD_LISTEN_CLIENT_URLS="http://0.0.0.0:2379"

iar la cluster advertise folosim IP-ul hostului.

ETCD_ADVERTISE_CLIENT_URLS="http://192.168.122.10:2379"

Configurare Kubernetes pe master

edităm fișierele din /etc/kubernetes:

\$vi /etc/kubernetes/config

Comma seperated list of nodes in the etcd cluster KUBE_ETCD_SERVERS="--etcd_servers=http://192.168.122.10:2379" # How the replication controller and scheduler find the kube-apiserver KUBE_MASTER="--master=http://192.168.122.10:8080"

\$vi /etc/kubernetes/apiserver # The address on the local server to listen to. KUBE_API_ADDRESS="--address=0.0.0.0" \$tergem ServiceAccount din parametrul KUBE_ADMISSION_CONTROL:

KUBE_ADMISSION_CONTROL="--admission_control=NamespaceLifecycle,NamespaceExists,LimitRanger,SecurityContextDeny,ResourceQuota"

activăm și pornim serviciile:

\$systemctl enable etcd kube-apiserver kube-controller-manager kube-scheduler \$systemctl start etcd kube-apiserver kube-controller-manager kube-scheduler

verificăm:

```
$ ps aux | grep kube
```

kube 2685 8.0 1.5 46972 28288 ? Ssl 11:03 0:01 /usr/bin/kube-apiserver

--logtostderr=true --v=0 --etcd_servers=http://127.0.0.1:2379 --address=0.0.0.0

--allow privileged=false --service-cluster-ip-range=10.254.0.0/16

--admission_control=NamespaceLifecycle,NamespaceExists,LimitRanger,SecurityCont extDeny,ResourceQuota

kube 2686 0.6 0.5 26944 10452 ? Ssl 11:03 0:00

/usr/bin/kube-controller-manager --logtostderr=true --v=0

--master=http://192.168.122.10:8080

kube 2687 0.3 0.3 16220 7108 ? Ssl 11:03 0:00 /usr/bin/kube-scheduler

--logtostderr=true --v=0 --master=http://192.168.122.10:8080

În acest moment ar trebui să avem un host master complet configurat, care așteaptă conexiuni de la nodurile din cluster și instrucțiuni pentru a le coordona. În etapa următoare configurăm două noduri, prin clonarea imaginii inițiale a mașinii virtuale.

III. Configurare Nod Kubernets

Clonăm imaginile pentru noduri și le dăm câte un IP fix:

în exemplu am alocat un IP fix și pentru host-ul frontend: 192.168.122.20

IV. Configurăm docker, kubernetes și flanneld pe fiecare nod

Docker trebuie să utilizeze docker-registry cache:

```
$vi /etc/sysconfig/docker OPTIONS='--registry-mirror=http://192.168.122.10:5000 --selinux-enabled'
```

Flannel overlay:

```
$vi /etc/sysconfig/flanneld
# etcd url location. Point this to the server where etcd runs
FLANNEL_ETCD="http://192.168.122.10:2379"
# etcd config key. This is the configuration key that flannel queries
# For address range assignment
FLANNEL_ETCD_KEY="/atomic01/network"
```

activăm serviciul:

\$systemctl enable flanneld

setăm numele hostname:

\$vi /etc/hostname kube01.cloud

configurăm nodul:

```
$vi /etc/kubernetes/config
# How the controller-manager, scheduler, and proxy find the apiserver
KUBE_MASTER="--master=http://192.168.122.10:8080"

$vi /etc/kubernetes/kubelet
# kubernetes kubelet (minion) config
# The address for the info server to serve on (set to 0.0.0.0 or "" for all interfaces)
KUBELET_ADDRESS="--address=192.168.122.101"
# The port for the info server to serve on
# KUBELET_PORT="--port=10250"
# You may leave this blank to use the actual hostname
KUBELET_HOSTNAME="--hostname_override=192.168.122.101"
# location of the api-server
KUBELET_API_SERVER="--api_servers=http://192.168.122.10:8080"
# Add your own!
KUBELET_ARGS=""
```

activăm serviciile si repornim hostul:

```
$systemctl enable flanneld kubelet kube-proxy
$systemctl reboot
```

Repetăm pentru fiecare nod din rețea. Folosim doar două noduri, deci mai facem un host prin clonare, numit node02, cu setările respective.

Verificăm setările, pe atomic-master, nodurile trebuie să fie vizibile:

```
$ssh root@192.168.122.10
$kubectl get no
NAME LABELS STATUS
```

```
192.168.122.101 kubernetes.io/hostname=192.168.122.101 Ready 192.168.122.102 kubernetes.io/hostname=192.168.122.102 Ready
```

Pe fiecare nod, inclusiv frontend, trebuie să configurăm docker astfel încăt să folosească flanneld:

```
$ mkdir -p /etc/systemd/system/docker.service.d/
$ vi /etc/systemd/system/docker.service.d/10-flanneld-network.conf
[Unit]
After=flanneld.service
Requires=flanneld.service
[Service]
EnvironmentFile=/run/flannel/subnet.env
ExecStartPre=-/usr/sbin/ip link del docker0
ExecStart=
ExecStart=/usr/bin/docker -d \
     --bip=${FLANNEL SUBNET} \
     --mtu=${FLANNEL_MTU} \
     $OPTIONS \
     $DOCKER_STORAGE_OPTIONS \
     $DOCKER NETWORK OPTIONS \
     $INSECURE_REGISTRY
```

V. Configurare frontend

Acest host va avea flanneld şi docker configurat să-l folosească. Clonați imaginea originală, asigurați-vă că folosește IP-ul desemnat: 192.168.122.20

Docker trebuie să folosească docker-registry cache:

```
$vi /etc/sysconfig/docker OPTIONS='--registry-mirror=http://192.168.122.10:5000 --selinux-enabled'
```

Flannel overlay:

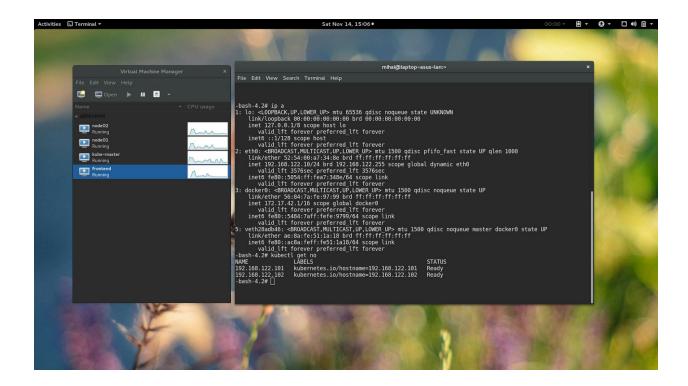
```
$vi /etc/sysconfig/flanneld
# etcd url location. Point this to the server where etcd runs
FLANNEL_ETCD="http://192.168.122.10:2379"
# etcd config key. This is the configuration key that flannel queries
# For address range assignment
FLANNEL_ETCD_KEY="/atomic01/network"
```

activați serviciul:

```
$systemctl enable flanneld
$ mkdir -p /etc/systemd/system/docker.service.d/
$ vi /etc/systemd/system/docker.service.d/10-flanneld-network.conf
[Unit]
After=flanneld.service
Requires=flanneld.service
[Service]
EnvironmentFile=/run/flannel/subnet.env
ExecStartPre=-/usr/sbin/ip link del docker0
ExecStart=
ExecStart=/usr/bin/docker -d \
     --bip=${FLANNEL SUBNET} \
     --mtu=${FLANNEL_MTU} \
     $OPTIONS \
     $DOCKER STORAGE OPTIONS \
     $DOCKER NETWORK OPTIONS \
     $INSECURE REGISTRY
```

În acest punct trebuie să putem rula clusterul ce constă în 4 imagini virtuale, un host master (192.168.122.10), două noduri pentru pod-uri (192.168.122.101 și 192.168.122.102) și un host pentru expunerea aplicației către exterior (frontend, 192.168.122.20). Pe frontend nu configurăm kubernetes, dar configurăm flanneld pentru a permite comunicația între contaienrele Docker de pe frontend și cele de pe nodurile clusterului.

VI. Instalare Mysql (mariadb)

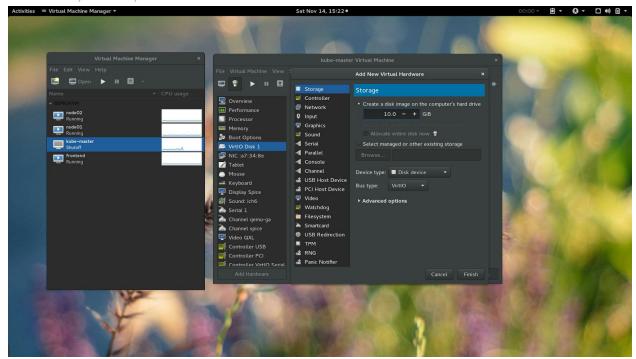
Clusterul nostru virtual arată astfel: un master (192.168.122.10), două noduri (192.168.122.101, 192.168.122.102) și un frontend (192.168.122.20).

Verificăm dacă masterul și nodurile sunt conectate, rulând pe master comanda:

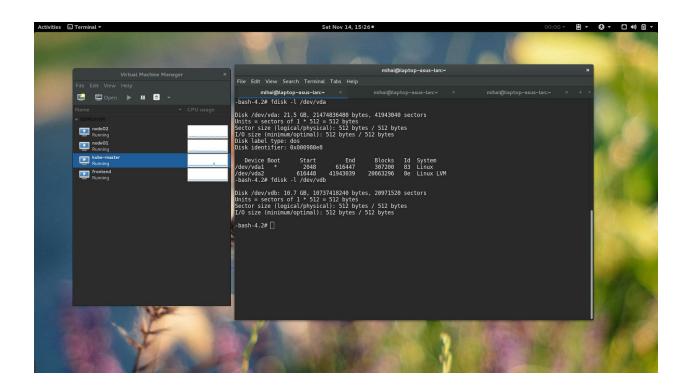
```
-bash-4.2# kubectl get no
NAME LABELS STATUS
192.168.122.101 kubernetes.io/hostname=192.168.122.101 Ready
192.168.122.102 kubernetes.io/hostname=192.168.122.102 Ready
```

Avem nevoie de persistență, deci prima aplicație pe care o vom instala este o bază de date MySQL. Avem multe variante de instalare la dispoziție, de la un host complet separat de cluster până la o integrare totală, în care baza de date să fie controlată de kubernetes. Fiind doar un demo, am ales o soluție de compromis, baza de date va rula pe master, nu va fi controlată de kubernetes, dar va expune portul 3306 ca și serviciu disponibil aplicațiilor din cloud.

Pe master vom crea un disk suplimentar, de 10GB, unde vor fi stocate fişierele bazei de date. Fiindcă folosim Atomic ca şi distribuție, nu putem instala aplicații noi pe host, MySQL va rula ca şi instanță docker.

În qemu, discul 2 se numește vdb:

Creăm o partiție primară și o formatăm XFS.

```
-bash-4.2# mkfs.xfs -L data /dev/vdb1
meta-data=/dev/vdb1
                           isize=256 agcount=4, agsize=655296 blks
                                    sectsz=512 attr=2, projid32bit=1
                                           finobt=0
                                  crc=0
data =
                   bsize=4096 blocks=2621184, imaxpct=25
                                 sunit=0
                                           swidth=0 blks
naming =version 2
                         bsize=4096 ascii-ci=0 ftype=0
     =internal log
                       bsize=4096 blocks=2560, version=2
                                    sectsz=512 sunit=0 blks, lazy-count=1
realtime =none
                        extsz=4096 blocks=0, rtextents=0
```

Creăm un director /var/lib/mysql accesibil din containerele docker (de aceea modificăm contextul), și montăm permanent partiția nou creată în acest director:

-bash-4.2# vi /etc/fstab /dev/vdb1 /var/lib/mysql

xfs nobarrier,noatime,nodiratime 1 1

-bash-4.2# mount -a

verificăm:

-bash-4.2# df -h
Filesystem Size Used Avail Use% Mounted on /dev/mapper/cah-root 3.0G 957M 2.1G 32% / devtmpfs 904M 0 904M 0% /dev tmpfs 921M 0 921M 0% /dev/shm

tmpfs 921M 0 921M 0% /dev/shr tmpfs 921M 424K 920M 1% /run

tmpfs 921M 0 921M 0% /sys/fs/cgroup /dev/vda1 283M 70M 195M 27% /boot

/dev/vdb1 10G 33M 10G 1% /var/lib/mysql

-bash-4.2# chcon -Rvt svirt_sandbox_file_t /var/lib/mysql/ changing security context of '/var/lib/mysql/'

Am folosit ultima variantă de MariaDB, a cărei documentație spune că se rulează astfel:

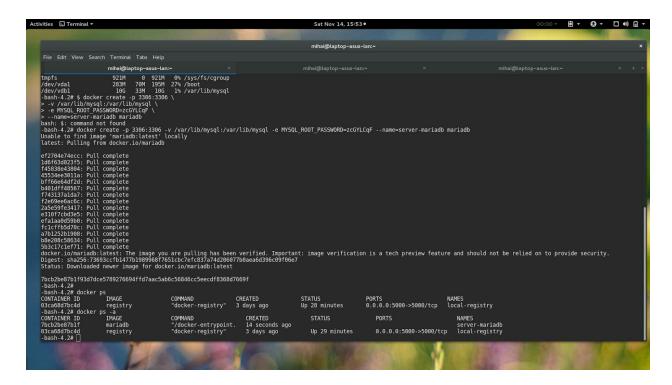
docker run --name some-mariadb -v /my/own/datadir:/var/lib/mysql -e
MYSQL ROOT PASSWORD=my-secret-pw -d mariadb:tag

Creăm o imagine docker:

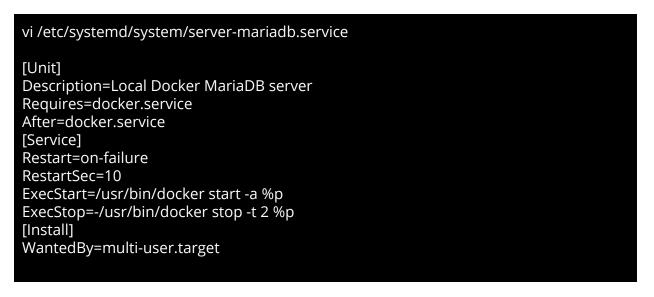
-bash-4.2# docker create -p 3306:3306 -v /var/lib/mysql:/var/lib/mysql -e MYSQL_ROOT_PASSWORD=zcGYLCqF --name=server-mariadb mariadb

Unable to find image 'mariadb:latest' locally latest: Pulling from docker.io/mariadb

Imaginea este descărcată, dar nu rulează:

Facem setările pentru a porni imaginea la pornirea calculatorului:

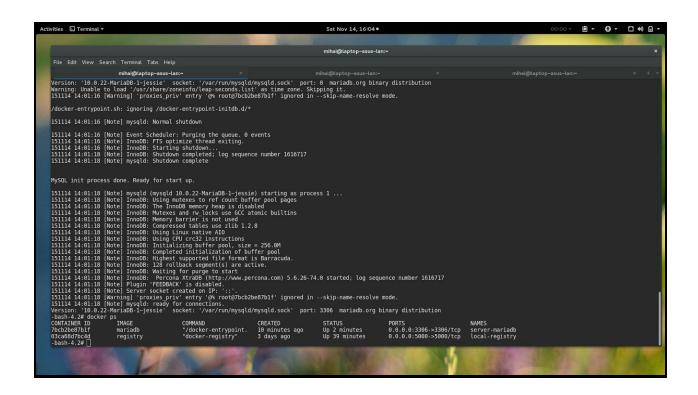

serviciul mai trebuie activat și pornit:

\$systemctl daemon-reload \$systemctl enable local-registry \$systemctl start local-registry

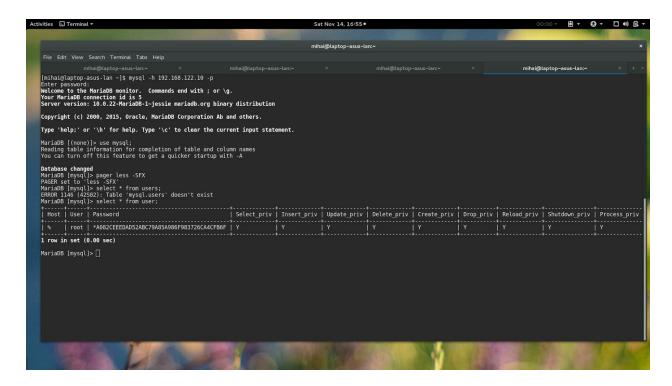
verificăm dacă totul este în ordine:

-bash-4.2# docker logs server-mariadb

Imaginea a pornit, logurile arată că totul este ok, iar directorul /var/lib/mysql este populat cu fișierele bazei de date.

Serviciul MySQL este disponibil şi din rețeaua externă clusterului, putem să ne conectăm direct la 192.168.122.10 portul 3306.

VII. Kubernetes şi Mysql

Baza de date este gestionată în afara clusterului Kubernetes, dar dorim o integrare, astfel ca orice pod kubernetes să poată folosi baza de date. Pentru aceasta kubernetes are o facilitate interesantă numită servicii externe:

http://kubernetes.io/v1.0/docs/user-guide/services.html#services-without-selectors

Pe hostul master, creăm un fișier, mysql-service.yml

\$vi mysql-service.yml

cu următorul conținut:

```
apiVersion: v1
Kind: Service
metadata:
name: mysql
labels:
name: mysql
spec:
ports:
- port: 3306
```

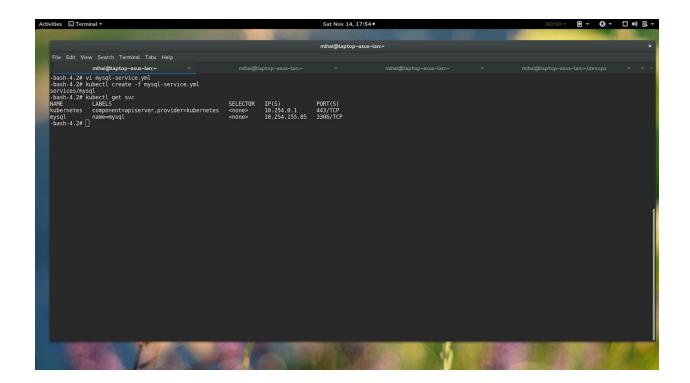
Apoi rulăm comanda:

```
$kubectl create -f mysql-service.yml

services/mysql

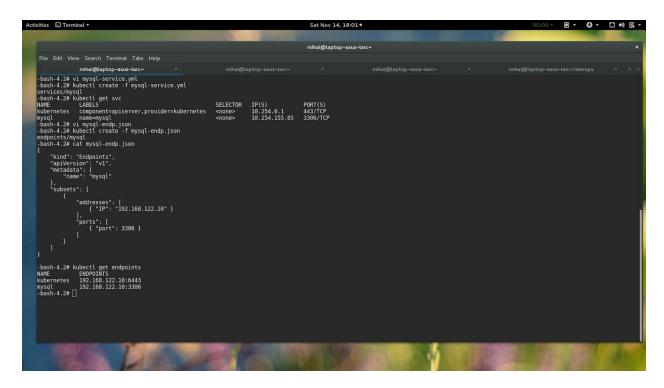
-bash-4.2# kubectl get svc

NAME LABELS SELECTOR IP(S) PORT(S)
kubernetes component=apiserver,provider=kubernetes <none> 10.254.0.1
443/TCP
mysql name=mysq
```

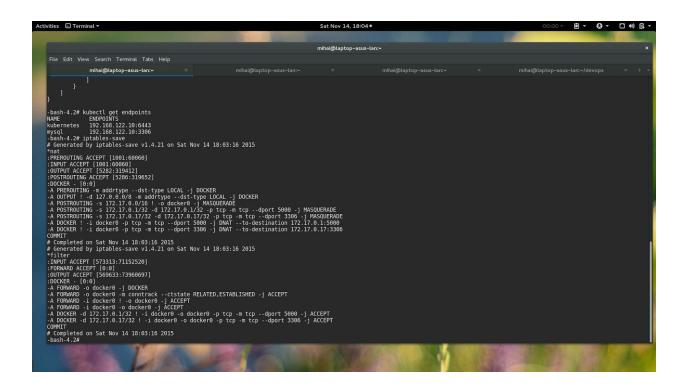

Astfel am definit un serviciu în kubernetes, dar el nu poate fi încă folosit până nu îl conectăm la baza de date reală, de aceea vom defini şi un endpoint:

Acum baza de date mysql rulează în afara controlului clusterului kubernetes, dar este accesibilă din interiorul clusterului, pe un IP al rețelei definite la services: 10.254.155.85

Din curiozitate, putem rula comanda iptables-save pentru a vizualiza cum a realizat kubernetes accesul la aceste servicii setând reguli în firewall.

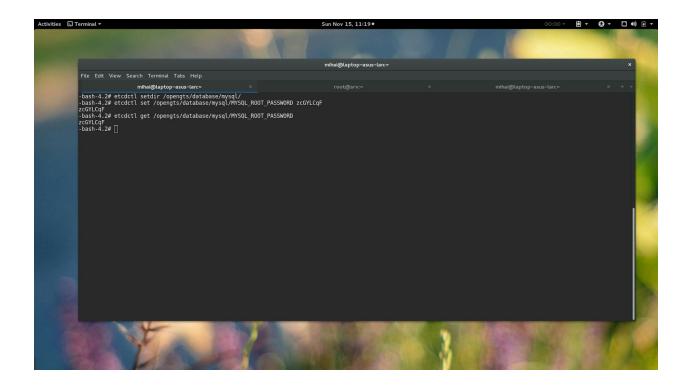
Din nefericire, în acest punct un reboot a dat sistemul peste cap, iar soluția (temporară), până aflu și cauza, a fost să dezactivez IPV6:

-bash-4.2# vi /etc/sysconfig/network # Created by anaconda NETWORKING_IPV6=no IPV6INIT=no

VIII. OpenGTS în cloud

Pentru a rula OpenGTS în cloud, am pregătit o imagine docker. Dar înainte de a crea resursele, ne folosim de etcd pentru face accesibilă parola bazei de date către imaginile docker. Parola MYSQL_ROOT_PASSWORD a fost aleasă aleator la crearea imaginii docker pentru serverul MySQL.

- -bash-4.2# etcdctl setdir /opengts/database/mysql/
- -bash-4.2# etcdctl set /opengts/database/mysql/MYSQL_ROOT_PASSWORD zcGYLCqF zcGYLCqF
- -bash-4.2# etcdctl get /opengts/database/mysql/MYSQL_ROOT_PASSWORD

Imaginea docker pentru aplicația OpeGTS se află în registrul Docker, la adresa:

https://hub.docker.com/r/mcsaky/opengts-cloud/

și este generată automat din repo-ul github:

https://github.com/mihaics/opengts-cloud

de latfel, în github se află și fișierele de care avem nevoie, gts_account.sh:

```
#!/bin/bash
etcdctl set /opengts/cartrack/MYSQL_DBNAME dbcartrack
etcdctl set /opengts/cartrack/MYSQL_DBUSER usrcartrack
etcdctl set /opengts/cartrack/MYSQL_DBPASSWORD $( < /dev/urandom tr -dc
_A-Z-a-z-0-9 | head -c${2:-10};echo;)
etcdctl set /opengts/cartrack/SYSADMIN_PASSWORD $( < /dev/urandom tr -dc
_A-Z-a-z-0-9 | head -c${2:-10};echo;)
etcdctl set /opengts/cartrack/CREATE_DATABASE true
```

kubectl create -f opengts-rc-cartrack.yml

Acest script generează cheile care conțin parole (random), în etcd. Parolele vor fi citite de scripturile care inițializează aplicația, de aceea accesul la etcd trebuie securizat.

Ultima linie din script kubectl create -f opengts-rc-cartrack.yml generează pod-urile care rulează efectiv aplicația. Din acest punct, kubernetes se va ocupa de tot, va descărca imaginile necesare din docker hub, va distribui aplicația pe noduri și va crea serviciile necesare accesării aplicației. În funcție de resurse, va trebui să așteptăm poate și peste 10 minute, dar în final vom avea două înstanțe ale aplicației configurate și rulând pe noduri.

Continutul fişierului opengts-rc-cartrack.yml este:

```
apiVersion: v1
kind: ReplicationController
metadata:
name: app-cartrack
labels:
  name: app-cartrack
spec:
replicas: 2
selector:
  app: app-cartrack
template:
  metadata:
  labels:
   app: app-cartrack
  spec:
  containers:
   - image: mcsaky/opengts-cloud
    name: app-cartrack
    env:
     - name: ETCD SRV ADDR
      value: 192.168.122.10
     - name: OPENGTS_CLIENT_ID
      value: cartrack
    ports:
     - containerPort: 8080
      name: http-cartrack
     - containerPort: 8009
```

name: ajp-cartrack apiVersion: v1 kind: Service metadata: name: svc-cartrack labels: name: svc-cartrack spec: ports: - port: 8080 targetPort: 8080 protocol: TCP name: http-cartrack - port: 8009 targetPort: 8009 protocol: TCP name: ajp-cartrack selector: app: app-cartrack type: NodePort

și definește resursele necesare rulării aplicației.

rezultatele se pot consulta pe master:

IX. Frontend

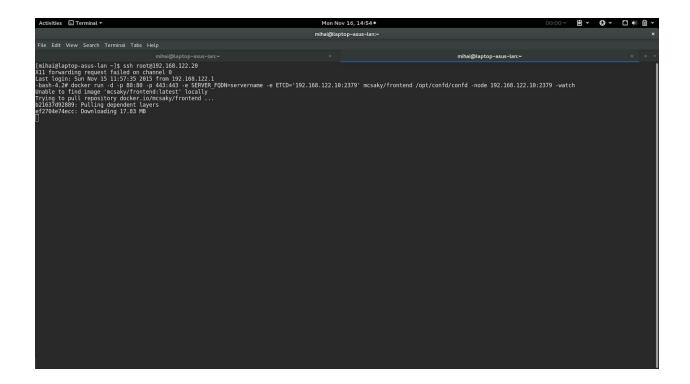
Aplicația nostră rulează în cluster, este distribuită automat și este accesibilă celorlalte aplicații în cluster, dar nu este accesibilă în exterior.

Pentru un cluster mic, cu puţine aplicatii, cum este acesta, am putea rezolva simplu accesul din exterior cu ajutorul unor reguli de port-forward în firewall. Aceasta nu este însa o soluţie elegantă, am ales să folosesc un load-balancer cu nginx şi generarea automată a configuraţiei cu confd.

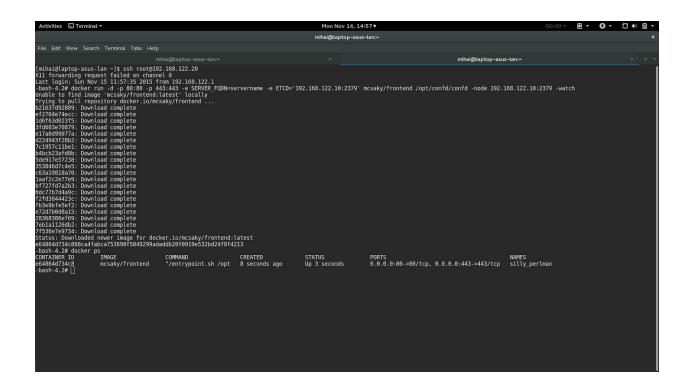
De ce generare automată: kubernetes ne garantează că aplicația noastră va rula, că va reporni automat dacă se întâmplă ceva, că vor rula întotdeauna câte instanțe avem nevoie, dar nu ne garantează un IP fix al pod-ului și nici pe ce nod va rula. confd va trebui să determine orice schimbare în cluster și să anunțe serverul proxy nginx de aceste schimbări.

Ne logăm pe frontend și rulăm comanda:

docker run -d -p 80:80 -p 443:443 -e SERVER_FQDN=servername -e ETCD='192.168.122.10:2379' mcsaky/frontend /opt/confd/confd -node 192.168.122.10:2379 -watch

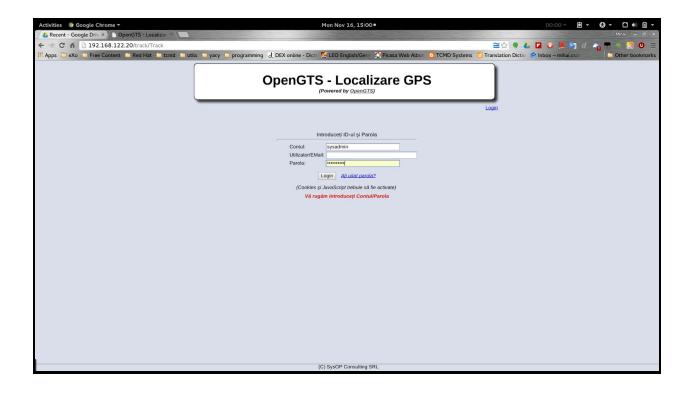

După un timp vom avea o imagine docker rulând nginx şi confd, configurată automat pentru a expune portul 80:

Acum ne putem loga în aplicație cu userul sysadmin si parola pe care o obtinem rulând pe master comanda (a fost generată random automat și salvată în etcd):

\$etcdctl get /opengts/cartrack/SYSADMIN_PASSWORD

Mai departe, putem crea conturi din meniul aplicației și introduce date în format gprmc (a se vedea documetația OpenGTS).

